

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	16XECdo/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	8303899872
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8303899872.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: D. V., nar. XX. C. XXXX, bytom J., o vymoženie 474,67 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8Er/304/2003, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. augusta 2013, č. k. 3CoE/64/2013-93 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinný m á proti oprávnenému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Označeným uznesením Krajský súd v Prešove potvrdil uznesenie Okresného súdu Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) z 28. novembra 2011 č. k. 8Er/304/2003-49, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a rozhodol o náhrade trov exekúcie. Zároveň odvolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k porušeniu zákona, pretože za povinnú osobu uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v zjavnom rozpore so záujmami zastupovaného. Uvedený záver vyplýva zo skutočností, že oprávnený vopred určil Mgr. Tomáša Kušníra vo formulárovej zmluve, a teda nešlo o výber zástupcu zo strany povinného. Mgr. Kušník ako zástupca konal zákonom nedovoleným spôsobom, ak podpísal notársku zápisnicu za povinného. Súd prvej inštancie preto správne vyslovil, že takejto notárskej zápisnici chýba materiálna vykonateľnosť. Zároveň odvolací súd uviedol, že rozsah a dôvody odvolania možno dopĺňať do uplynutia odvolacej lehoty. V predmetnej veci bolo podané odvolanie oprávneným dňa 20. decembra 2011 a návrh na prerušenie konania postupom podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a doplnenie právnej argumentácie k podanému odvolaniu bol doručený súdu prvej inštancie dňa 10. septembra 2012. Odvolací súd na uvedené podanie neprihliadal v súlade s ustanoveniami § 202 a § 205 ods. 3 O. s. p., lebo odvolacia lehota oprávnenému uplynula dňa 22. decembra 2011.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 22. októbra 2013 dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. a/, d/, f/ O. s. p., t. j., že rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p.).

3. Podľa jeho názoru exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť exekučného titulu - notárskej zápisnice. Vo veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci - o materiálnych a formálnych podmienkach vykonateľnosti exekučného titulu sa rozhodovalo v čase, keď už o nich bolo právoplatne rozhodnuté vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzoval zo skutočnosti, že odvolací súd nerozhodol o návrhu oprávneného na prerušenie konania, že súdy nevyzvali a ani inak nekomunikovali s oprávneným o jeho právnych a skutkových návrhoch, a že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnili. Odňatie možnosti konať pred súdom videl aj v tom, že súdy oboch stupňov nevytýčili vo veci pojednávanie, aj keď tak v zmysle ustanovenia § 57 ods. 5 Exekučného poriadku boli povinné urobiť a že exekučný súd neumožnil oprávnenému viesť kontradiktórne súdne konanie.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal oprávnený zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a že dovolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

8. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 9. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/174/2013, z 12. marca 2014 sp. zn. 3Oboer/58/2013, z 12. mája 2014 sp. zn. 3Oboer/148/2013, z 11. apríla 2013 sp. zn. 6Cdo/323/2012 a z 11. apríla 2014 sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

9. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, 3Cdo/409/2012, 6Cdo/299/2012, 4Oboer/169/2013, 3Oboer/75/2013, 3Oboer/179/2013, 3Oboer/147/2013, 3Oboer/61/2015, 3Oboer/67/2015, 3Oboer/81/2015, 3Oboer/107/2015 a 3Oboer/110/2015 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza. Osobitne k dovolacej námietke oprávneného vytýkajúcej odvolaciemu súdu nesprávny procesný postup spočívajúci v nerozhodnutí o návrhu na prerušenie konania, dovolací súd dáva do pozornosti, že odvolací súd ústavne konformným spôsobom vo svojom uznesení vysvetlil, prečo o návrhu na prerušenie konania nerozhodol a neprihliadal ani na doplnenie odvolania. Dovolací súd uvádza, že rozsah rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu je limitovaný procesnou aktivitou odvolateľa a zákonom stanovenú lehotu na podanie odvolania. Ak odvolateľ podal procesný návrh potom, ako mu uplynula lehota na podanie odvolania, v súlade s ustanovením § 205 ods. 3 O. s. p. účinného ku dňu rozhodovania odvolacieho, nebol odvolací súd povinný sa vecne zaoberať argumentáciou odvolateľa predloženou odvolaciemu súdu po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Z tohto dôvodu nemohla byť oprávnenému postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Preto najvyšší súd konštatuje, že dovolanie oprávneného v rozhodovanej veci ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.) odmietol bez skúmania vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia (výrok II.).

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. (výrok III.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.